

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 33

BEOGRAD, 14. AVGUST 1937.

GODINA IX

Sadržaj:

»Šipad« šumsko industrijsko preduzeće Dobrljin—Drvar a. d., Sarajevo
 Лубљанска кредитна банка, Лубљана

»ŠIPAD« ŠUMSKO INDUSTRIJSKO PREDUZEĆE DOBRLJIN— DRVAR A. D., SARAJEVO

Rekordni izvoz drvnih proizvoda imali smo 1929 godine sa 2.469,8 miliona tona u vrednosti od 2.081,1 miliona dinara. Međutim, kao što je izvoz drva u godinama pre prosperiteta od 1926 pokazivao svake godine porast, tako se i posle 1929 kriza sve jače osećala. Popravljanje opštih privrednih prilika, koje je počelo 1933 godine, dovelo je do izvesnog poleta i u drvanoj industriji. U 1935 i 1936 prilike se ovde opet pogoršavaju. Izvoz drva opada, ali to nije u vezi sa konjunkturalnim momentima, već je posledica abisinskog i španskog rata. Kao što je poznato, sankcije prema glavnoj uvoznici našeg drva, Italiji, počele su u novembru 1935 i trajale su sve do septembra 1936 godine. Sredinom 1936 počeo je zatim i građanski rat u Španiji, na čijim se tržištima naša drvna industrija bila takođe lepo afirmirala.

Naše najveće drvarsko preduzeće i jedno od najvećih preduzeća ove vrste u svetu, »Šipad«, bilo je prošle godine takođe primorano da se bori sa raznim teškoćama. Sankcije prema Italiji, građanski rat u Španiji, valutarne perturbacije u zemljama bivšeg zlatnog bloka kao i u nekim drugim državama i, najzad, nesređenost međunarodne političke situacije uticali su i na tok poslovanja u međunarodnoj trgovini. Prirodno je da je time bilo znatno otežano i poslovanje »Šipada«, koji radi na najrazličitijim tržištima sveta. Izvoz u Italiju, na koji je poslednjih godina stalno otpadalo preko 60% celokupnog izvoza »Šipada«, iznenada je sasvim prestao. Špansko tržište je zbog građanskog rata za sada takođe izgubljeno. Valutarne perturbacije silno su otežavale kalkulaciju. Kad su prestale sankcije, počeo se postepeno obnavljati i izvoz za Italiju. Međutim, talijanska lira koja je prilikom prodaje vredela 3,56 dinara docnije je unovčena samo po 2,05 dinara. Preduzeće je imalo znatne gubitke i usled beskamatnog blokiranja klirinških potraživanja u Italiji i Španiji.

Izgleda da je uprava morala da učini nadčovečanske napore da bi na neki način nadoknadila gubitak talijanskog i španskog tržišta. Zalihe koje je »Šipad« imao na svojim stovarištima početkom abisinskog i španskog rata bile su izrađene u dimenzijama za talijansko i špansko tržište, pa su se mogle samo sa najvećim naporima plasirati na drugim tržištima. Uprava je morala da izvrši i preorijentaciju u proizvodnji. Morao se je izmeniti način izrade balvana u šumi i robe na pilanama. Tako je prošle godine čamovina pretežno, a bukovina gotovo isključivo izrađivana u engleskim dimenzijama.

Teškoćama na spoljnim tržištima pridružila se i jedna nesreća u samom preduzeću, eksplozijom kotla u Drvaru u januaru 1936 godine. Ovim događajem bilo je stavljeno u pitanje održanje celokupnog pogona. Serijom improvizacija zastoj u pogonu bio je ipak sprečen, ali je u vezi s ovim događajem i rad morao da bude nešto skuplji.

U pogledu rada u šumi treba imati u vidu da je uređaj preduzeća baziran na godišnjoj preradi od oko 350 hiljada kubnih metara tehničke oblovine. U toku poslednjih godina proizvodnja je morala da bude manja zbog teških tržišnih prilika. Ipak se mora naglasiti da je uprava »Šipada«, kao državnog preduzeća, vodila naročitu politiku. Ona je uvek smatrala svojom dužnošću da radi na ublaženju posledica krize u našoj zemlji i da zaposli stanovništvo siromašnih krajeva. U cilju zaposlenja što većeg broja radnika, uprava je na sve moguće načine nastojala da poveća prodaju gotovih izrađevina. »Šipad« je u 1936 u svom ugovornom području izradio 232.520 m³ čamove tehničke oblovine (prema 230.011 m³ u 1935 godini i 376.941 m³ u 1934), zatim 29.318 m³ bukove oblovine (prema 28.771 m³ u 1935 i 24.476 m³ u 1934). Osim toga, prošle godine je ucepljeno 29.603 prostornih metara čamovih cepanica, 4.843 m³ čamovog oblog celuloznog drva, kao i 89.556 prostornih metara bukovog ogrevnog drva (prema 33.426 pr. m. čamovog i 122.477 pr. m bukovog ogrevnog drva u 1935 odnosno 49.603 pr. m čamovog i 109.483 pr. m bukovog ogrevnog drva u 1934 godini).

Kao što se vidi, uprkos ogromnim teškoćama na spoljnim tržištima proizvodnja u šumi u 1936 je čak i nešto veća od one u prethodnoj godini. Ovde treba napomenuti da od 1935 godine »Šipad« učestvuje i u raznim licitacijama hrastovih šuma, jer želi da bude regulator cena na svim našim šumskim tržištima. U 1935 je kupljeno od Križevačke imovne opštine 8.000 m³ hrastovine, koja je u toku prošle godine prerađena na strugari u Dobrljinu. Prošle godine »Šipad« je kupio daljih 3.179 komada hrastovih stabala, iz kojih je tokom godine izrađeno 3.438 m³ hrastovih tehničkih balvana. Od ovih stabala dobiće se, po proceni, još 3.230 m³ hrastovih tehničkih balvana, 3700 komada pragova, 5800 akova dužica i 3.500 prostornih metara taninskog drva i cepanica.

Izrađeni čamovi balvani otpremeni su radi dalje prerade strugarama u Drvaru (230.845 m³) i Dobrljinu (40.116 m³), a bukovi isključivo onoj u Drvaru. Jedan deo drva za ogrev upućen je raznim stovarištima za prodaju, a ostatak je upotrebljen za loženje lokomotiva, za ogrev i izradu uglja. Hrastova oblovinu prerađena je, kao što je već pomenuto, na strugari u Dobrljinu. Rezultat prerade na strugarama pokazuje nam sledeća tablica (u hiljadama kubnih metara):

Godina	J e l o v a		B u k o v a		H r a s t o v a	
	obl.	grada	obl.	grada	obl.	grada
1934	330,33	188,43	17,17	8,03	—	—
1935	273,46	145,83	36,69	14,43	—	—
1936	270,96	136,24	25,44	7,61	7,27	3,10

U 1936 prerađeno je nešto manje jelove i bukove oblovine nego u prethodnoj godini. Od 270,96 hiljada m³ izrezane četinašte oblovine otpada na strugaru Drvar 230.845 m³, a na strugaru Dobrljin 40.116 m³. Celokupnu bukovu oblovinu prerađila je strugara u Drvaru, a hrastovu ona u Dobrljinu.

»Šipad« smatra rad na svetskim tržištima svojim glavnim zadatkom. Prema sasvim ispravnom gledištu njegove uprave, našu zemlju treba da snabdeva mala domaća industrija. Manjim firmama je nemoguće da se javljaju na svetskom tržištu, jer tamo su do sada teško nalazili uslove za opstanak i jači pojedinci, kada su nastupali neorganizovano. Razume se, da je i »Šipad« primoran da plasira u zemlji robu koja nije sposobna za izvoz, u prvom redu težinski škart. U toku poslednje tri godine on je plasirao u zemlji i u inostranstvu sledeće količine razne građe (u kubnim metrima):

	1934	1935	1936	1936
J e l o v a				
U inostranstvu	177.067	154.620	103.676	
U zemlji	32.012	32.024	37.754	
Svega	209.079	186.644	141.430	
B u k o v a				
U inostranstvu	8.235	14.139	6.142	672
U zemlji	829	272	647	81
Svega	9.064	14.411	6.789	753

Prošle godine u odnosu na prethodnu opala je prodaja jelove građe za 24%, a prodaja bukove građe je više nego prepolovljena. Sa hrastovom građom »Šipad« nije ranije uglavnom ni radio. Od ostalih produkata »Šipad« je isporučio u 1936 godini: 330 m³ tesanih greda, 4.872 m³ oble čamovine, 2.391 m³ oble hrastovine, 55 m³ borovih pragova, 114.102 prostorna metra bukovih i hrastovih cepanica i 14 miliona kg raznih otpadaka. Uprkos ranije navedenim ogromnim teškoćama preduzeće je uspelo da otpremi sa svojih stovarišta u inostranstvo i u zemlju preko 150.000 m³ razne rezane građe. To je ipak vrlo lep uspeh.

Neobično je interesantno upoređenje izvoza prema zemljama, jer nam lepo pokazuje uspešne napore uprave »Šipada« da nadoknadi gubitak talijanskog i španskog tržišta. Od 1932 do 1935 izvoz je išao u sledeće zemlje:

Zemlja	1932	1933	1934	1935
	u procentima			
Italija	58,05	60,42	60,73	58,69
Eritreja	—	—	—	17,74
Alžir, Tunis, Maroko	19,59	22,26	16,72	6,82
Egipat	2,00	1,58	6,78	—58
Južna Amerika	1,77	6,28	4,18	7,57
Engleska	7,63	3,96	3,18	3,17
Grčka	4,57	—,97	—,86	—
Ostale zemlje	6,39	4,53	7,57	5,44
Svega	100,00	100,00	100,00	100,00
Milioni m ³	117,1	177,3	188,4	172,0

Kao što se vidi, ranije je na prvome mestu stajala Italija, koja je kupovala preko 60% Šipadove robe. U 1935 je otišlo i u Eritreju 17,74%. Nasuprot tome, u 1936 je najjači uvoznik Argentina, na čijem je tržištu plasirano oko 26,5% celog izvoza. Zatim dolaze Engleska sa 22,2%, Alžir, Tunis i Maroko sa 16,4%, Egipat i Palestina sa 9,1%, Nemačka sa 8,8%, Italija samo sa 4,97%, Francuska sa 3,6%, Španija sa 3,5%, Urugvaj sa 2,2% i sve ostale zemlje sa 2,9%.

Glavne bilansne pozicije za poslednje četiri godine ovako izgledaju:

Aktiva	Račun izravnjanja			
	1933	1934	1935	1936
	u hiljadama dinara			
Investicije	3.097	8.056	9.257	11.544
Železnice	4.005	6.859	6.932	7.425
Hartije od vrednosti	1.852	1.750	1.750	11.980
Gotovina	1.498	880	1.602	1.204
Dužnici	25.432	26.807	46.991	38.100
Zalihe	24.807	33.133	22.745	29.278
Materijal i živ. nam.	8.214	10.086	9.900	8.781
Inventar	1.239	1.287	1.512	1.500
Rimese	122	65	11	180
»Durmitor a. d.«	26.534	26.516	27.069	28.636
Prenosne stavke	—	—	248	516
Gubitak	8.201	10.929	13.627	15.040
Pasiva				
Glavnica	20.000	20.000	20.000	20.000
Rezervni fond	4.269	4.269	4.269	4.269
Spec. rez. fond	8.613	8.613	8.613	4.505
Potporni fond	2.041	2.095	2.108	2.217
Penzioni fond	3.453	3.626	3.807	3.807
Fond za osiguranje od požara i poplava	5.460	5.460	5.460	3.877
Poverioci	56.016	76.558	88.066	107.761
Akcepti kod Nar. banke	5.250	5.750	7.750	7.750
Prenosne stavke	—	—	1.571	—
Zbir bilansa	105.103	126.370	141.644	154.186

Račun gubitka i dobitka				
Rashodi				
Prenos gubitka	4.337	8.201	10.929	13.627
Opšti troškovi	4.586	4.497	4.491	4.866
Kamata i provizije	1.135	568	2.199	1.866
Osiguranja	917	713	759	796
Porezi	1.037	1.126	831	949
Amortizacija	—	907	—	—
Kursna razlika	—	100	481	—
Potpore i milostinja	—	479	427	263
Gubitak				
želez. Mlinište-Jajce	1.452	1.442	1.288	1.323
Prihodi				
Roba	6.091	7.105	7.778	8.650
Prenos gubitka	4.337	8.201	10.929	13.627
Gubitak tek. g.	3.864	2.728	2.698	1.413
Zbir prihoda	14.292	18.034	21.405	23.690

Zbir bilansa i prošle godine pokazuje porast i iznosi 154 miliona. Sopstvena sredstva, koja se sastoje iz glavnice i fondova, iznose 38,7 miliona. Prošle godine je smanjen specijalni rezervni fond za 4,1 miliona, a fond za osiguranje od požara i poplava za 1,6 miliona dinara. Obaveze su u porastu. Akcepti su ostali prošle godine nepromenjeni, ali su poverioci povećani sa 88 miliona u 1935 na 107,7 miliona u 1936 g.

U aktivni imamo takođe nekoliko značajnih promena. Pre svega pada u oči porast investicija i vrednosti železnica. Dok su ove dve pozicije u 1933 bile bilansirane sa 7 miliona, dotle su krajem prošle godine porasle na 19 miliona. Inače, ove dve pozicije sadrže ogromne tihe rezerve, jer investicije i železnice »Šipada« stvarno vrede oko 300 miliona dinara. Područje Šipada obuhvata sedam srezova, železnička pruga je duga oko 350 km. Zatim dolaze strugare u Dobrljnu i Drvaru (Drvarska strugara je najveća u Evropi), velika stovarišta u Kninu i Šibeniku itd.

Prošle godine pokazuju veliku porast i hartije od vrednosti, koje su bilansirane sa 11,98 miliona prema 1,75 miliona

крајем претходне године. Од швајцарске групе Simonius су откупљене акције Фабрике целулозе. Велика је заслуга управног одбора и главног директора »Šipada« да је овај откуп решен још пре наступа хосе на тржишту целулозе. На тај начин је »Фабрика целулозе« могла да започне рад под dobrim auspiciјama. Прошле године су вршени још припремни радови за обнову погона у »Celulozi«, чије пословање обећава да ће бити необично успешно, благодарећи смишљеној и далекосежној организацији коју је извршила управа Šipada.

Porast zaliha robe i izvesno smanjenje dužnika su posledica već spomenutog opadanja prodaje. Prihod od prodaje robe је ipak nešto porastao i iznosi 8,6 miliona prema 7,7 miliona u 1935. Na strani rashoda vidimo da su opšti troškovi porasli за 375 hiljada, ali је to više nego kompenzirano smanjenjem izdataka на kamate i provizije i nestankom курсне разлике са računa rashoda. На тај начин је и губитак у 1936 знатно мањи него у претходној години. Он износи 1,4 miliona према 2,7 miliona у 1935. У ствари биланс се могао закључити и без губитка, да није било желез. пруге Млиниште—Јајце, која и није власништво »Šipada«, већ непосредно власништво државе.

Na kraju moramo spomenuti да је на последњој главној скупштини »Šipada« doneta odluka о fuziji са друштвима: Фабрика целулозе а. д. и »Durmitor« а. д. за експлоатацију и трговину дрвета у Сарајеву (чије се шуме налазе у базену реке Таре, а стругара у Устипраћи). Ово значи да се ствара један велики државни индустријски комбинат, чија је основна сировина дрво. Стоžер овога комбината представљаће »Šipad«, чија се главница сада повећава са 20 на 65 miliona динара. Фабрика целулозе је и до сада, откako ју је преузела држава у своје руке, била и до сада, откako ју је преузела држава у своје руке, један од основних делова »Šipada«. Сада је то и формално. Преузимањем »Durmitora« обезбеђује себи »Šipad« нове велике масе дрвета, а и фабрика целулозе потребне јој отпатке. То исто вреди и за велике комплексе шума у ранијем подручју »Krivaje«, које »Šipad« постепено такође преузима у експлоатацију. После ове фузije »Šipad« постаје неоспорно највећим европским шумским предузећем.

У управи за 1936 г. била су г.г.: Спасоје Пилетић, председник; Коста Спасојевић и инж. Милан Манџловић, потпредседници; Никола Станаревић, Асим Мухаремагић, инж. Милајло Марковић, Боžидар Аничић, Петар Брајић и Ахметбег К. Карпетановић, чланови. Као нови чланови управе су изабрани г.г.: Роман Сарматка, Стеван Раденовић и Петар Билбија. У надзорном одбору су се налазила г.г.: Коста Гњатић, Fetah Крупић и Vlado Ivica, а новоизабрани су г.г.: Василије Рашић и Беџир Хаџић. Generalni direktor »Šipada« је г. д-р Милан Улмански.

ЉУБЉАНСКА КРЕДИТНА БАНКА, ЉУБЉАНА

Процишћени биланс Љубљанске кредитне банке за 1934 годину већ је показивао да су се прилике код ње у знатној мери средиле и нормализовале. Санација је извршена на следећи начин. Главница је снижена од 50 милиона на 20 милиона динара. Отписане су све резерве, а према улагачима и повериоцима Банка је поступила необично кулантно. Иако је према Уредби имала могућност да 40% свих својих обавеза претвори у нову приоритетну главницу и специјални резервни фонд, ипак се тим правом није користила, већ се обратила једино већим улагачима, који су уписали добровољно нову приоритетну главницу од 10 милиона. Мали и средњи улагачи остали су у целости поштеђени. Разуме се да овај кулантни поступак према улагачима и повериоцима није остао без утицаја на враћање поверења.

У 1935, као првој пословној години иза успешно проведене санације, постигнут је врло леп успех, како у погледу редукције „старог пословања“, тако и код изград-

ње „новог посла“. Сви стари улошци до 200 динара били су већ у 1935 ослобођени, а поред тога старим улагачима и повериоцима су исплаћене и све доспеле камате. Банчин рад у току 1936 био је такође врло интензиван, иако је најлазнио на разне сметње. Тако су, на пример, санкције биле укинуте већ половином 1936, али се је промет с Италијом успоставио тек крајем те године. Девалвација француског франка и неких других валута прекинула је за неко време девизни промет, а због штрајкова у текстилној, папирној и грађевинској индустрији дошло је и до привременог помањкања послова са тим струкама. На пословање с улошцима утицала је конкуренција државних новчаних завода, као и висока рента државних хартија од вредности. Упркос свему томе, Љубљанској кредитној банци пошло је за руком да у току 1936 повећа своје нове улоге за 25% и да знатно редуцира своје старо пословање. У две полугодишње квоте повериоцима на старом рачуну исплаћене су све доспеле камате, а потпуно су ослобођени и сви стари улози до 4000 динара. Укупна свота свих исплата од дана када је Љубљанска кредитна банка добила заштиту т. ј. од 26 мај 1932 до краја 1936 године износи 123,78 милиона. А исплате извршене пре заштите износе око 200 милиона динара.

Потпуно задовољавајући успех пословања показује нам и доња таблица у којој смо упоредили главне билансне позиције Љубљанске кредитне банке за четири последње године.

Рачун изравнања

Активa	1933.	1934.	1935.	1936.
Ново пословање	у хиљадама динара			
Благајна и жиро	21.874	20.317	26.378	30.384
Валуте	285	798	310	503
Менице	3.632	10.750	21.840	25.073
Ломбард	175	1.594	1.527	1.206
Дужници	12.945	11.381	13.277	21.955
Старо пословање				
Готовина	1.971	1.193	1.995	4.843
Хартије од вредности	14.034	14.245	13.842	14.722
Менице	48.173	39.805	33.575	27.996
Ломбардни зајмови	4.302	2.695	635	225
Дужници				
банке	1.425	879	1.218	563
покривени залогом	98.168	90.297	77.063	66.694
покрив. бланко акц.	121.299	62.281	53.563	41.828
Конзорцијални послови	32.530	48.089	47.916	49.859
Непокретности	24.775	34.412	30.933	30.783
Инвентар	1.040	903	949	833
Курсна разлика папира	3.838	—	—	—
Остала актива	—	—	7.585	6.171
Пасивa				
Ново пословање				
Улози на књижице	8.283	14.724	16.656	22.861
Повериоци	30.628	30.116	46.676	56.260
Укупно ново пословање	38.911	44.840	63.332	79.121
Старо пословање				
Главница	50.000	20.000	20.000	20.000
Приоритетна главница	—	—	10.000	10.000
Резерве	9.199	—	104	1.861

Улози	101.788	98.060	86.036	77.746
Повериоци	146.525	134.994	114.699	102.642
Реесконт	40.828	33.228	28.250	24.173
Сопствени акцепти	2.043	32	32	30
Разна пасива	—	—	6.736	5.532
Добит	4.007	87	3.417	2.532
Укуп. старо пословање	361.211	301.732	269.275	244.517
Збир биланса	400.122	346.572	332.607	323.638

Ако се најпре задржимо код новог пословања, видимо да оно врло лепо напредује. Нови улози порасли су са 38,9 милиона у 1933 години на 79,12 милиона динара крајем 1936, дакле за 100%. И у току 1937 године прилив нових улога је знатан, тако да су они већ крајем првог полгођа 1937 достигли 100 милиона динара.

Крајем 1936 нова средства су била овако пласирана: готовина је износила 30,38 милиона, што значи да се преко 38% нових средстава налазило у благајни, односно на жиро-рачунима код Народне банке, Поштанске штедионице и код осталих завода; тражња нових зајмова је била знатна, али се Љубљанска кредитна банка ограничила на краткорочно финансирање извоза и на есконт сигурних и потпуно ликвидних меница, тако да менице у новом пословању износе 25 милиона, дужници 21,95 милиона и ломбард 1,2 милиона динара.

Као што је већ споменуто, од дана када је Љубљанска кредитна банка добила заштиту (т.ј. од 26 маја 1932) до краја 1936 године она је исплатила својим старим улагачима и повериоцима 123,78 милиона динара. Од тога је исплаћено у току прошле године, не рачунајући камату, 25,6 милиона. Повериоци су смањени за 12 милиона, са 114,7 милиона крајем 1935 на 102,64 милиона у 1936 години; старим улагачима на књижице исплаћено је прошле године 8 милиона, тако да улози крајем 1936 износе 77,7 милиона динара. И реесконт показује смањење од 4,1 милиона, а разна пасива од 1,2 милиона динара. Укупне обавезе из старог пословања крајем 1936 године једва прелазе 200 милиона динара, а крајем 1930 односно крајем последње пословне године пре избијања банкарске кризе обавезе Љубљанске кредитне банке износиле су скоро 600 милиона.

Разуме се да је у вези с тим и у активи морало доћи до великих промена. Менице су пале са 103 милиона у 1930 на 33,5 милиона у 1935 и на 28 милиона крајем 1936. Ломбардни зајмови сведени су са 12,97 милиона у 1930 на 635 хиљада у 1935 и на цигло 225 хиљада динара крајем 1936. Најјаче су редуцирани дужници — са 380 милиона динара крајем 1930 на 131,8 милиона у 1935 и на 109 милиона динара крајем 1936 године. Непокретности су због валоризације порасле са 20,7 милиона у 1930 на 34,4 милиона у 1934 години. У току последње две године непокретности се опет нешто смањују, делом због отписа а делом због тога што су у 1935 две станбене зграде у вредности од 3,13 милиона препуштене пензионом фонду, који је постао самосталан. Портфељ ефеката је постепено смањиван са 21,4 милиона у 1930 на 13,8 милиона крајем 1935. Због добитка а курсној разлици стање ефеката у 1936 је за око 900 хиљада веће него крајем претходне године. Банчини понзорцијални послови који су у 1936 исказани са 49,8 милиона само су незнатно промењени у односу на 1935 или 1934 години, али су према 1930 години повећани за око 65%. Банчина управа напомиње у свом последњем извештају да су готово сва њена предузећа у току 1936

знатно побољшала своје стање. Предвиђања за 1937 су такође веома повољна.

Здружене папирнице Вевче, Горичане и Медводе, код којих је Банка највише ангажована, имале су нешто мању производњу него у 1935, али чиста добит није смањена, јер су се више трошиле боље врсте хартије. Сплушна ставбена дружба, д. д. из Марибора, „Славија” југ. осиг. банка у Љубљани, Творница шешира у Шкофјој Лоци, Мотвоз ин платно д. д. у Гросупљу, Творница ланаца д. д. Лесце код Блед, „Текста” д. д. за текстилну производњу у Марибору и „Сладкор” д. з. о. з из Љубљане повећали су свој промет и били су добро запослени, тако да успех потпуно задовољава. „Југолес” индустрија дрва д. с. о. ј. Чрномељ и „Петовиа” кожарска индустрија д. д. у Птују ликвидирају, а Стројне товарне ин ливарне д. д. у Љубљани због трајних губитака редуцираће своју главницу.

Ево, најзад, рачуна губитка и добитка Љубљанске кредитне банке за три године

Расходи	1930.	1935.	1936.
	у хиљадама динара		
Камате	35.883	11.307	10.330
Трошкови	13.186	2.419	2.201
Плате и пензије	—	6.726	6.450
Порези	392	896	715
Отпис намештаја	—	139	141
Отпис дубиоза	2.124	4.329	2.833
Добитак	5.421	3.417	2.532
Приходи			
Пренос добитка	—	87	351
Од ефеката	—	1.251	—
Камате	45.778	21.239	19.688
Од непокретности	1.424	886	788
Провизије итд.	9.851	5.770	4.376
Збир	57.053	29.233	25.203

Збир прихода у 1935 износио је једва половину од оног у 1930 години, због смањења каматне стопе и редуције пословања. У 1936 приходи су опет смањени, и то они од камата за 1,55 милиона, а они од провизије за 1,4 милиона динара. Међутим, смањени су и расходи, тако да се и 1936 могла да закључи са сразмерно задовољавајућим добитком од 2 милиона 532 хиљаде. Од тога је дотирано пензионим фонду 1 милион динара, фонду курсне разлике 500 и редовном резервном фонду 109 хиљада динара; на име 4% дивиденде на приоритетну главницу исплаћено је 400 хиљада, као и у претходној години, а 523 хиљаде динара пренете су на нови рачун. Од 1931 до 1934 није исплаћивана никаква дивиденда, а од 1928 до 1930 она је износила по 6% годишње.

Управни одбор Љубљанске кредитне банке сачињавају следећа господа: Алојзиј Водник, претседник; Иван Јелачин и д-р Ернест Рекар, потпретседници, Вилим Бизјак, д-р Јернеј Демшар, инж. Оскар Драчар, Фран Хмелак, Август Јенко, инж. Томо Кнез, д-р Алојзиј Кобал, Лио Суван, Херберт Вошнаг и Јакоб Здравец, чланови. У надзорном одбору су г.г.: д-р Иван Боле, Виктор Наглас, Милош Осет и Мирко Степић. Генерални директор је г. Хануш Крофта, а директори су г.г.: Рихард Швингер, д-р Фран Паолин и Фран Рус.